

Lit: Toegepaste Taalwetenschap
in Artikelen 77
Jaargang 2007
nummer 1

Toegepaste Taalwetenschap in Artikelen 77

DE ATTITUDES VAN BRITTEN TEGENOVER SPREKERS VAN HET NEDERLANDS-ENGELS

Warda Nejjari, Bedrijfscommunicatie, Radboud Universiteit Nijmegen, Marinel Gerritsen, Bedrijfscommunicatie, Radboud Universiteit Nijmegen, Monique van der Haagen, Engelse Taal en Cultuur, Radboud Universiteit Nijmegen & Hubert Korzilius, Faculteit der Managementwetenschappen, Radboud Universiteit Nijmegen

1 Inleiding¹

De Britten kunnen anno 2007 weliswaar niet meer opscheppen over het formaat van hun rijk, maar wel over de spreiding van hun moedertaal. Quirk beschrijft die als: "a language - the language - on which the sun does not set, whose users never sleep" (Quirk & Widdowson, 1985, i). Er zijn meer dan 2 miljard mensen die Engels spreken, maar voor 1,8 miljard van hen is het geen eerste of tweede taal, maar een vreemde taal (Crystal, 2003). Dat is het Engels ook voor Nederlanders, een vreemde taal die veel Nederlanders beheersen. Zevenentachtig procent van de Nederlandse bevolking zegt in het Engels een gesprek te kunnen voeren (Eurobarometer 243, 2006, 12). Dat dit percentage zo hoog is, komt doordat Engels in het Nederlandse voortgezet onderwijs een verplicht vak is. Wat uitspraak betreft streeft men ernaar de scholieren een standaard Brits Engels accent (Received Pronunciation (RP)) te leren (Van der Haagen, 1998), maar dat wordt echter zelden een puur Brits accent omdat er altijd sporen van een Nederlands accent zijn. Het merendeel van de Nederlanders spreekt Nederlands-Engels of mooier gezegd *Dutch-flavoured English*.

Het is bijna onmogelijk de uitspraak van moedertaalsprekers (vanaf nu NSs genoemd, afkorting van Native Speakers) te evenaren, omdat het buitenlandse accent vaak eigenschappen heeft van de moedertaal van de spreker (Vermeulen & Kellerman, 1999; Kenworthy, 2002). Daarom vinden veel taalkundigen dat NSs van het Engels zich flexibel moeten opstellen tegenover de variëteiten van niet-moedertaalsprekers (vanaf nu NNSs genoemd, afkorting van Non Native Speakers) (Alexander, 1999; Van Oostendorp & Van de Weijer, 2005). Alexander zegt bijvoorbeeld dat deze variëteiten positief benaderd moeten worden, want "it is now more important to be able to talk 'to' native speakers of English, and not 'as' native speakers of English" (1999, 27). Hij probeert NSs van het Engels ervan te overtuigen dat ze tolerant tegenover het Engels van NNSs moeten staan, maar dat blijkt niet zo te zijn.

Cargile & Giles (1997) laten zien dat NSs van het Engels zich prettiger voelen bij het horen van Brits-Engels dan bij het horen van Engels met een buitenlands accent.

¹ Dit onderzoek is gebaseerd op een deel van de Masterscriptie die de eerste auteur onder leiding van de andere auteurs schreef (Nejjari, 2006).

Jaargang 2007
nummer 1

Uit hun studie blijkt ook dat het 't buitenlandse accent zelf is dat negatieve gevoelens opwekt en niet de sterkte van het accent; bij lichtere accenten voelt men zich niet prettiger dan bij zwaardere. Andere onderzoeken tonen aan dat de negatieve houding tegenover Engels met een buitenlandse accent wordt getransponeerd naar de sprekers van dat accent (Munro & Derwing, 1995a, b): men kent ze een lagere status toe en men vindt ze minder geschikt voor hogere functies (Kalin et al., 1980). Zelfs leraars van het Engels, hebben een negatievere houding tegenover een buitenlands Engels accent dan tegenover het Engels van NSS (Pihko, 1997).

Lindemann (2002) laat zien dat de negatieve houding van NSS tegenover een buitenlandse accent invloed heeft op hun communicatiestrategieën. NSS van het Engels interrumperen NNS vaker dan ze NSS interrumperen. Verder doen NSS vaker alsof ze NNS niet begrijpen dan alsof ze NSS niet begrijpen. (Overigens blijft uit een aantal onderzoeken dat vertrouwde met een buitenlandse accent de begripbaarheid ervan vergroot (Varonis & Gass, 1982; Major et al., 2005; Wang, 2007).

2 Onderzoeksvragen

Het doel van ons onderzoek is na te gaan of dat wat in de literatuur staat over de attitudes van NSS van het Engels tegenover een buitenlands accent, ook opgaat voor verschillende niveaus van het Nederlands-Engels. We onderzoeken de attitudes van Britten tegenover een licht en zwaardere Nederlands-Engels accent (zie test items). Omdat we willen weten of Britten een andere attitude hebben tegenover deze twee soorten Nederlands-Engels dan tegenover Brits-Engels, onderzoeken we ook de attitude van Britten tegenover standaard Brits-Engels (RP). Dit accent werd in een survey door Coupland & Bishop (2007) door Britten beschouwd als het sociaal meest aantrekkelijke en op een na meest prestigieuze accent. De eerste onderzoeksvraag luidt:

Onderzoeksvraag 1: In welke mate hebben Britten een andere attitude tegenover een RP accent dan tegenover een licht en een zwaardere Nederlands-Engels accent? Omdat er een relatie is tussen vertrouwde met een buitenlands accent en begripbare relatie tussen vertrouwde met een accent en de attitude tegenover dat accent. Op basis van deze aannames formuleren we de tweede onderzoeksvraag:

Onderzoeksvraag 2: In welke mate beïnvloedt de vertrouwde van Britten met het Nederlands-Engels de houding tegenover het Nederlands-Engels accent?

Respondenten

Ons experiment had een 2 x 3 factorial design. Respondenten met twee niveaus van vertrouwde met Nederlands-Engels (wel vertrouwd, niet vertrouwd) reageerden op drie niveaus van Engels (RP, licht accent, zwaardere accent). De 144 respondenten waren allen hoogopgeleide RP-sprekers die in het internationale bedrijfsleven werkten.

3 Methode

4 Resultaten

Opzet en procedure

De opzet was een tussenproefpersoon opzet waarin elke respondent één van de zes testitems moest beoordelen. De respondenten luisterden naar de hele tekst, en beoordeelden de spreker op acht vijf-punts semantische differentiaten: *competent-incompetent, irritating-pleasant, educated-meducated, aggressive-considerate, intelligent-stupid, inferior position-baang authority, cultured-not cultured and unfriendly*. De schalen waren gebaseerd op schalen uit soortgelijk onderzoek (Van der Haagen, 1998; Gerritsen et al., 2000). Uit een principal componentanalyse met een eigenvalue > 1 criterium voor factorextractie gevolgd door varimaxrotatie bleek dat deze acht semantische differentiaten in twee factoren opgedeeld konden worden: Status en Vriendelijkheid². Tweederde van de respondenten voerde de taak in aanwezigheid van de eerste auteur uit, en eenderde deed dit via het internet. Het verschil in methode bleek niet van invloed te zijn op de resultaten ($F(1,42)=1.92, p>.05$).

De statistische analyses die zijn uitgevoerd zijn: Levene's test of equality of variances, éénweg- en tweeweg-variatie-analyses, post-hoc Bonferroni en Gams-Howell testen.

drie niveaus representeerden.

Testitems

Als testitem gebruikte we het begin van een telefonisch verkoopgesprek, zodat non-verbale signalen die de attitude zouden kunnen beïnvloeden, geëlimineerd werden. De spreekster simuleerde een Nederlandse vermogensbeheerder te vertegenwoordigen die de Britse markt wilde verkennen, en daarom een afspraak wilde maken voor een kennismaakingsbezoek. Er waren zes testitems: twee van RP moedertaalsprekers, twee van MA-studenten in de Engelse stroom van het International Business Communication programma aan de Radboud Universiteit Nijmegen (IBC), en twee van oude studenten van wie het Engels representatief was voor mensen die 6 WWO Engels hadden afgesloten (WVO). Zodoende representeerden de testitems drie verschillende Engelse accenten: geen accent, licht accent, zwaardere accent. Drie experts op het gebied van het Engels en tweede-taalvererving bevestigden dat de testitems inderdaad die drie niveaus representeerden.

De helft was niet vertrouwd met het Nederlands-Engels, en woonde in de buurt van Londen. De andere helft woonde al meer dan tien jaar in Nederland en was vertrouwd met het Nederlands-Engels.

Aan de linkerkant van Tabel 1 staan de scores van attitudes van alle luisteraars tegenover de sprekers van de drie verschillende accenten, aan de rechterkant staan dezelfde gegevens uitgesplitst naar luisteraars vertrouwd met Nederlands-Engels en luisteraars niet vertrouwd met Nederlands-Engels. Figuur 1 geeft de gemiddelden voor Status en Vriendelijkheid per accent.

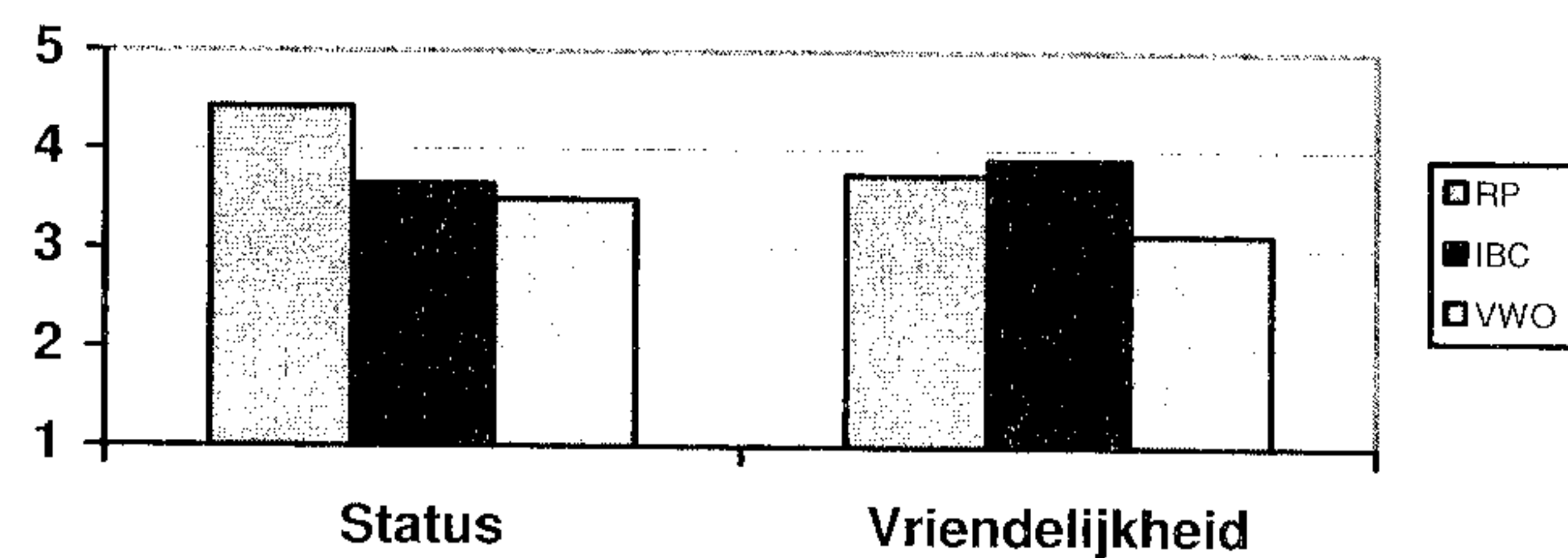
Tabel 1: Gemiddelden Status en Vriendelijkheid per accent (1=negatief, 5=positief) en luistergroep

Afhankelijke variabele per sprekergroep (N=144, N=48)	M	SD	Post-hoc test	Luisteraars-groep (n=24) ¹	M	p	SD
Status							
1 RP*	4.44	0.48	1 vs 2*** 1 vs 3***	1 V 2 NV	4.56 4.33	NS	.056 .036
2 IBC*	3.65	0.62		1 V 2 NV	3.63 3.69	NS	.056 0.68
3 VWO	3.50	0.62		1 V 2 NV	3.23 3.76	.01	0.46 0.65
Vriendelijkheid							
1 RP	3.75	0.83	2 vs 3*** 1 vs 3***	1 V 2 NV	4.15 3.35	.001	0.64 0.80
2 IBC	3.90	0.74		1 V 2 NV	3.9 3.89	NS	0.66 0.83
3 VWO	3.15	0.52		1 V 2 NV	2.94 3.35	NS	0.54 0.43

¹ Gemiddelden (M), p-waarden (p) en standaarddeviaties (SD) binnen sprekergruppen, tussen luisteraarsgruppen, V=vertrouwd, NV=niet-vertrouwd

* RP=Received Pronunciation, IBC=International Business Communication.

Féwweg-variantie-analyses op de factoren Status en Vriendelijkheid gevolgd door Bonferroni tests lieten zien dat aan de RP-sprekers significant meer Status wordt toegekend dan aan de sprekers van beide Nederlands-Engelse accenten ($F(2,141)=37.53$, $p<.001$, effect size $\eta^2=.37$) en dat RP-sprekers en sprekers met een IBC accent vriendelijker gevonden werden dan sprekers met een VWO accent ($F(2,141)=15.12$, $p<.001$, effect size $\eta^2=.18$).

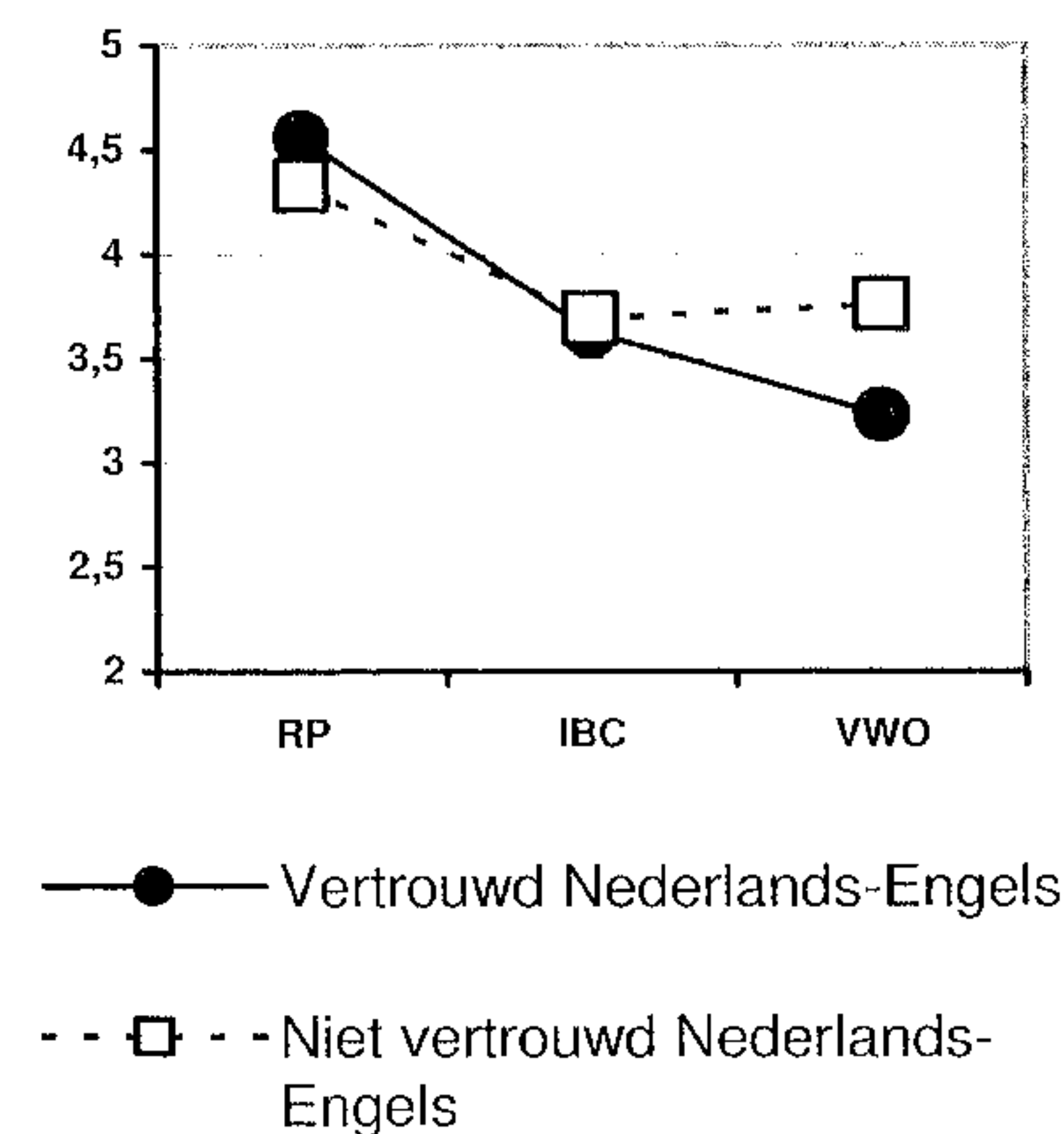

Figuur 1: Gemiddelden voor de drie accenten voor de factoren Status en Vriendelijkheid, waar 1=negatief en 5=positief, voor iedere sprekergroep (n=48)

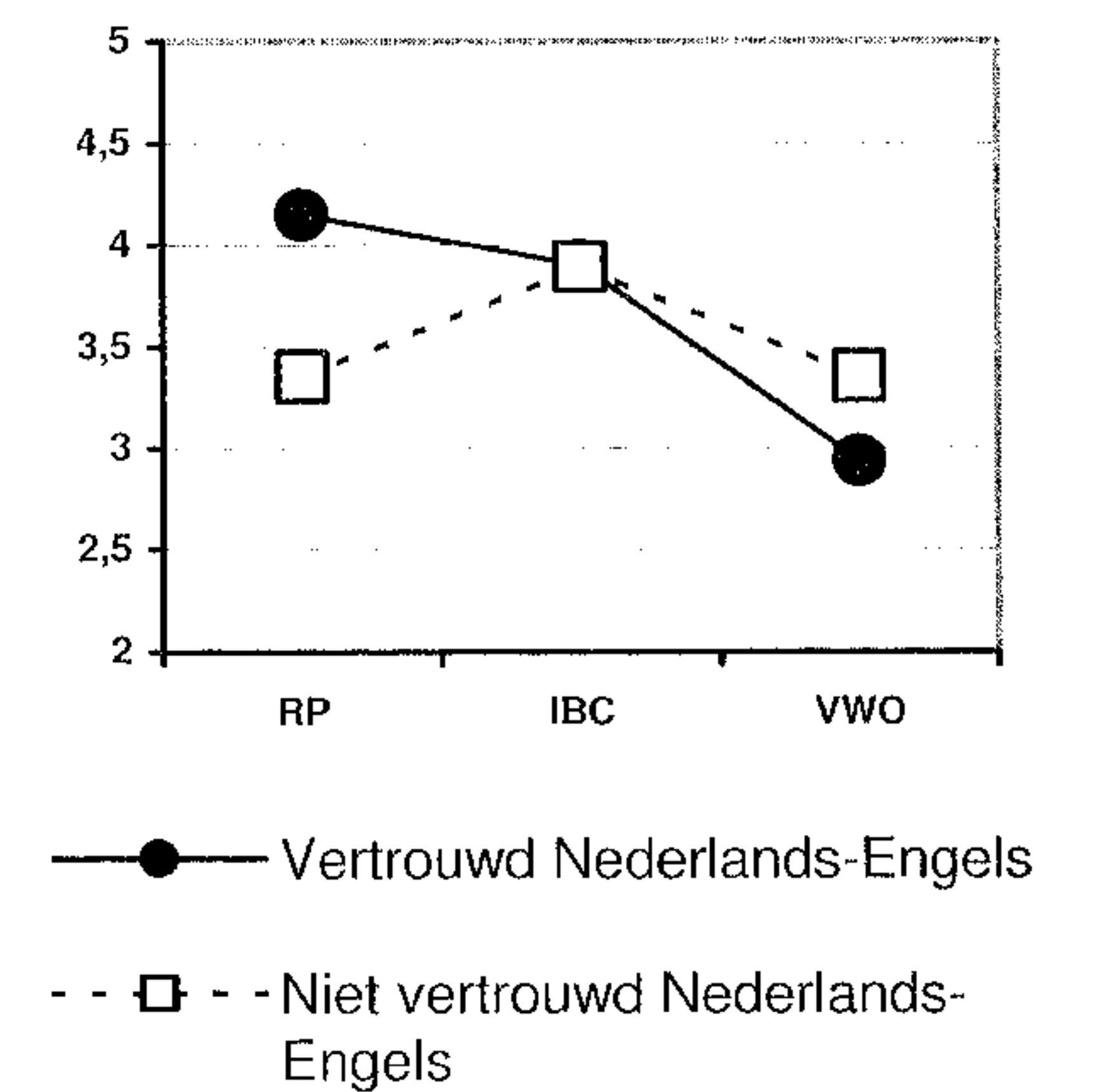
Uit tweeweg-variantie-analyses voor de factoren Status en Vriendelijkheid en vertrouwdheid met Nederlands-Engels bleek dat er voor zowel Status als Vriendelijkheid een interactie was met vertrouwdheid. Voor Status is deze interactie afgebeeld in Figuur 2, voor Vriendelijkheid in Figuur 3.

Figuur 2 toont dat voor Britten niet vertrouwd met Nederlands-Engels het patroon van de statusoekening aan de drie verschillende accenten gelijk is aan het patroon in Figuur 1. Voor Britten wel vertrouwd met Nederlands-Engels zien we hetzelfde patroon maar met een groter verschil tussen de twee Nederlandse sprekergruppen ($F(2, 69)=39.64$, $p<.001$, effect size $\eta^2=.53$): niet alleen is de hogere statusoekening aan de RP-sprekers in verhouding tot beide accenten van het Nederlands-Engels significant (Bonferroni $p<.001$), ook de IBC-sprekers krijgen een significant hogere status toegekend dan de VWO-sprekers (Bonferroni $p<.01$).

Verder is er een interactie tussen vertrouwdheid met Nederlands-Engels en de factor Status. Luisteraars niet vertrouwd met Nederlands-Engels kennen een hogere status toe aan sprekers van Nederlands-Engels met een VWO-accent dan luisteraars vertrouwd met Nederlands-Engels ($F(1, 140)=6.85$; $p<.05$).

Figuur 2: Gemiddelden Status per luisteraarsgroep en accent

Figuur 3: Gemiddelden Vriendelijkheid per luisteraarsgroep en accent

In Figuur 3 zien we dat het patroon van de beoordeling op Vriendelijkheid voor luisteraars vertrouwd met Nederlands-Engels gelijk is aan het patroon uit Figuur 1 ($F(2, 69)=25.67$, $p<.001$, effect size $\eta^2=.42$): de RP-sprekers en de IBC-sprekers worden vriendelijker gevonden dan de VWO-sprekers (Bonferroni $p<.001$). Voor de Britten niet vertrouwd met Nederlands-Engels zien we een ander patroon ($F(2, 69)=4.65$, $p<.01$, effect size $\eta^2=.12$): de IBC-sprekers worden significant vriendelijker gevonden dan de RP-sprekers en de VWO-sprekers (Bonferroni $p<.05$).

Verder is er een interactie tussen vertrouwdheid met Nederlands-Engels en de factor Vriendelijkheid. Luisteraars niet vertrouwd met Nederlands-Engels vonden de RP-sprekers minder vriendelijk dan de luisteraars vertrouwd met Nederlands-Engels ($F(1, 140)=14.30$; $p<.001$). Verder was er een interessant bijna significant verschil: luisteraars niet vertrouwd, vonden de sprekers met een VWO accent vriendelijker dan luisteraars wel vertrouwd ($F(1, 140)=3.58$; $p=.06$).

5 *Conclusie en discussie.*

De samenvatting van de resultaten in Tabel 2 geeft het antwoord op onderzoeksvraag 1 (In welke mate hebben Britten een andere attitude tegenover een RP accent dan tegenover een licht (IBC) en een zwaarder (VWO) Nederlands-Engels accent?): zowel voor Status en Vriendelijkheid reageerden Britten positiever op RP-sprekers, dan op IBC- en VWO-sprekers.

Tabel 2: *Samenvatting verschillen in reactie op de drie accenten*

	Luisteraars	Luisteraars niet vertrouwd met Nederlands-Engels	Luisteraars vertrouwd met Nederlands-Engels
Status	RP > IBC = VWO	RP > IBC = VWO	RP > IBC > VWO
Vriendelijkheid	RP = IBC > VWO	IBC > RP = VWO	RP = IBC > VWO

Status

Alle RP-luisteraars kenden aan RP-sprekers een hogere Status toe dan aan de sprekers van de twee Nederlands-Engelse accenten (Tabel 1, Figuur 1). Voor Luisteraars niet-vertrouwd met Nederlands-Engels hebben IBC- en VWO-sprekers gelijke status, maar voor luisteraars wel vertrouwd met Nederlands-Engels hebben IBC-sprekers een hogere status dan de VWO-sprekers (Figuur 2). Het antwoord op onderzoeksvraag 2 (In welke mate beïnvloedt vertrouwdsheid van Britten met het Nederlands-Engels de houding van deze specifieke groep respondenten tegenover het Nederlands-Engels accent?) is dat hoe meer men bekend is met een accent hoe meer men de sterkte van een accent relateert aan status.

Onze resultaten met betrekking tot de relatie tussen accent en de factor Status bevestigen die van Munro & Derwing (1995a, b) waar NSs een hogere Status toegekend krijgen dan NNSs. Voor Britten niet vertrouwd met Nederlands-Engels bestaat er wat betreft Status geen verschil tussen de IBC- en VWO-sprekers. Dat lijkt erop te wijzen dat het 't accent zelf is en niet de sterkte van dat accent dat de statusoekening beïnvloedt. Voor Britten die wel vertrouwd zijn met Nederlands-Engels speelt de sterkte van het accent echter wel degelijk een rol: IBC-sprekers krijgen een hogere Status toegekend dan VWO-sprekers. Dit is een indicatie dat hoe beter men een accent kent, des te beter men de verschillen in sterkte van accenten kan onderscheiden en des te meer men gegevens denkt te kunnen afleiden uit de sterkte van dat accent.

Vriendelijkheid

De resultaten voor de factor Vriendelijkheid zijn complexer dan die voor Status (Tabel 1, Figuur 1 en 3). Alle luisteraars bij elkaar vonden de RP- en IBC-sprekers even vriendelijk en hen vriendelijker dan de VWO-sprekers. Dit patroon vinden we ook bij de luisteraars vertrouwd met Nederlands-Engels, maar niet bij de luisteraars niet vertrouwd met Nederlands-Engels: die vinden IBC-sprekers vriendelijker dan zowel de RP- als de VWO-sprekers. Er is een interessant verschil in de manier waarop de luisteraars wel vertrouwd en niet vertrouwd met Nederlands-Engels de vriendelijkheid van de RP- en VWO-sprekers beoordelen. Luisteraars vertrouwd met Nederlands-Engels vinden de RP-sprekers significant vriendelijker en de VWO-sprekers bijna significant minder vriendelijk dan de andere luisteraars.

Onze resultaten voor Vriendelijkheid weerspreken die van Cargile & Giles (1997) die stellen dat het accent zelf en niet de sterkte van dat accent de gevoelens van de luisteraar ten opzichte van de spreker beïnvloedt. Uit ons onderzoek blijkt dat in de oren van beide luisteraarsgroepen de IBC-sprekers vriendelijker overkomen dan de VWO-sprekers. Dat is een indicatie dat attitude wel degelijk door de sterkte van het accent wordt beïnvloed.

Opmerkelijk is dat de luisteraars niet vertrouwd met Nederlands-Engels de IBC-sprekers zelfs vriendelijker vinden dan de RP-sprekers. Dit resultaat ondersteunt de observatie van Crystal (2004, 472) dat de gemiddelde Brit standaard Brits-Engels (RP) als "posh" (bekakt) en "distant" (afstandelijk) beschouwd. Het buitenlandse accent moet echter ook weer niet te sterk worden, want beide luisteraarsgroepen vinden de VWO-sprekers minder vriendelijk overkomen dan de RP- en IBC-sprekers.

Vertrouwdsheid met Nederlands-Engels

Uit ons onderzoek blijkt dat vertrouwdsheid met een accent invloed heeft op de attitudes van luisteraars ten opzichte van sprekers. Kort samengevat komt het erop neer dat Britten vertrouwd met Nederlands-Engels negatiever tegenover Nederlands-Engels staan in termen van Status en Vriendelijkheid dan Britten niet vertrouwd met Nederlands-Engels, hetgeen onderzoeksvraag 2 beantwoordt.

Een ander resultaat dat aan het licht kwam door het incorporeren van de factor vertrouwdsheid met het Nederlands-Engels, was dat RP-sprekende Britten die in Nederland wonen, RP-sprekers vriendelijker vinden dan RP-sprekende Britten die in het Verenigd Koninkrijk wonen. Hierover hadden wij geen verwachtingen opgesteld, maar het lijkt ons interessant dit verschijnsel dat expats een positievere houding tegenover hun eigen standaardtaal hebben dan niet-expats verder te onderzoeken. Geldt dit bijvoorbeeld ook voor Britten in Duitsland, Frankrijk, Spanje of voor Duitsers, Fransen en Spanjaarden in het Verenigd Koninkrijk?

Een laatste opmerkelijk gegeven dat de splitsing van luisteraars vertrouwd en niet vertrouwd met Nederlands-Engels aan het licht bracht, is dat luisteraars niet vertrouwd met Nederlands-Engels de IBC-sprekers vriendelijker vonden dan de RP-sprekers. De aandacht die de opleiding International Business Communication besteedt aan intercultureel communicatieve trainingen lijkt effect te sorteren.

Kortom, we zijn blij dat we de factor vertrouwdsheid met het Nederlands-Engels accent in onze onderzoeksopzet hebben opgenomen en het lijkt ons interessant in deze lijn vervolgonderzoek te doen.

Streven naar een licht accent?

Het hoofddoel van ons onderzoek was na te gaan of dat wat in de literatuur staat over de attitudes van NSs van het Engels tegenover een buitenlands accent, ook opgaat voor verschillende niveaus van het Nederlands-Engels. Uit onze resultaten blijkt dat dat zo is: beide niveaus van Nederlands-Engels scoren redelijk hoog (Tabel 1, Figuur 1); voor zowel Status als Vriendelijkheid zijn de scores nooit lager dan 3.1 (waar 5 is het meest positief en 1 het meest negatief met 3 als neutraal). Kortom de houding tegenover Nederlands-Engels is niet negatief te noemen. Men kan zich daarom afvragen of de Nederlands-Engelse uitspraak van Nederlanders wel verbeterd moet worden.

Het merendeel van de mensen die Engels leren, zal echter nooit een RP uitspraak behalen. Een klein gedeelte zal, na intensieve training, een bijna RP uitspraak halen, maar het is de vraag of die dan nog wel een positief effect oplevert in termen van att

tudes. Ons onderzoek laat zien dat het streven naar een zo licht mogelijk accent alleen nuttig is voor diegenen die vaak communiceren met RP-sprekende Britten die bekend zijn met Nederlands-Engels, want alleen deze Britten maken een onderscheid tussen sprekers met een zwaar en een licht accent waarbij de laatsten beter scoren op zowel Status als Vriendelijkheid.

Suggesties voor verder onderzoek

Hierboven hebben wij al enkele suggesties gegeven voor verder onderzoek naar het effect van vertrouwdheid met een accent op de attitude tegenover de sprekers ervan en voor onderzoek naar het effect van het niet meer wonen in het land van je moedertaal op je houding tegenover de sprekers van je moedertaal, maar onze resultaten nodigen uit tot meer onderzoek.

Door als testitem een telefonisch verkooppraatje te gebruiken hebben wij alle andere aspecten dan accent die de attitude kunnen beïnvloeden - non-verbale communicatie, grammatica, vocabulaire enz. - geëlimineerd. Maar in andere situaties bepalen deze aspecten natuurlijk ook de attitude tegenover een spreker. Daarom zijn de resultaten van dit onderzoek alleen toepasbaar op een telefonische setting. De houding tegenover Nederlands-Engels in andere situaties moet nog verder onderzocht worden.

Uit de resultaten van ons onderzoek kunnen wij geen conclusies trekken over andere spreker- en luisteraarsgroepen. Wat betreft Nederlands-Engels moet nog bekeken worden of andere niveaus van dit accent, bijvoorbeeld een sterker Nederlands accent, dezelfde resultaten opleveren. Het VWO Nederlands-Engels dat is gebruikt in dit onderzoek representeert 21% van de gehele Nederlandse bevolking (CBS, 2006). Het wordt nu interessant om het effect van het accent van mensen met een VMBO of ROC diploma te gaan onderzoeken.

Verder zou ook het effect van Nederlands-Engels op andere luisteraarsgroepen onderzocht kunnen worden. Het is de vraag hoe bijvoorbeeld NSs van het Amerikaans-Engels of het Australisch-Engels erop reageren. In een wereld waar het Engels steeds vaker als internationale lingua franca gebruikt wordt door verschillende NNSs wordt ook het effect van het Nederlands-Engels op mensen met verschillende taalachtergronden interessant. Het is voorstelbaar dat zij anders reageren dan RP-sprekende Britten, omdat ze misschien minder gewend zijn aan verschillende buitenlandse varianten van het Engels of omdat hun moedertaal overeenkomt of juist afwijkt van het Nederlands.

Tenslotte kunnen ook andere variëteiten van het Engels object van onderzoek als hierboven genoemd zijn: Duits-Engels, Frans-Engels, Spaans-Engels, Chinees-Engels en variëteiten van andere sprekers van het Engels met wie Britten veel moeten communiceren.

In het begin van ons artikel wezen we erop dat het Engels voor 1,8 miljard mensen een vreemde taal is. Willen die NNSs effectief en efficiënt met elkaar in het Engels communiceren en met mensen voor wie het Engels de eerste taal is, dan is het belangrijk te weten welke gevoelens de verschillende variëteiten oproepen en welke effecten die gevoelens op de communicatie kunnen hebben.

Bibliografie

- Alexander, R.J. (1999). Caught in a global English trap, or liberated by a lingua franca? Unravelling some aims, claims and dilemmas of the English teaching profession. In C. Gnutzmann (Eds.), *Teaching and learning English as a global language* (pp. 23-40). Tübingen: Stauffenburg.
- Cargile, A.C., & Giles, H. (1997). Understanding language attitudes: exploring listener affect and identity. *Language and Communication*, 17, 195-217.
- CBS (2006). www.cbs.nl → cijfers → kerncijfers → onderwijs → in-, door- en uitsroom in het onderwijs, laatst bezocht: 11 mei 2007.
- Coupland, N., & Bishop, H. (2007). Ideologised values for British accents. *Journal of Sociolinguistics*, 11, 74-93.
- Crystal, D. (2003). *English as a global language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Crystal, D. (2004). *The Stories of English*. London etc: Penguin Books.
- Eurobarometer (2006). http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_243_en.pdf, Europese Commissie Special Eurobarometer: Europeans and their Languages, laatst bezocht: 11 mei 2007.
- Gerritsen, M., Korzilius, H., Meurs, F. van, & Gijsbers, I. (2000). English in Dutch commercials: not understood and not appreciated. *Journal of Advertising Research*, 40, 17-31.
- Haagen, M. van der (1998). *Caught between norms: the English pronunciation of Dutch learners*. Proefschrift, The Hague: Holland Academic Graphics.
- Kalin, R., Rayko, D.S., & Love, N. (1980). The perception and evaluation of job candidates with four different ethnic accents. In: H. Giles, W.P. Robinson & P.M. Smith (Eds.), *Language social psychological perspectives* (pp. 197-202). Oxford: Pergamon Press.
- Kenworthy, J. (2002). *Teaching English Pronunciation*. New York: Pearson Education Limited.
- Lindemann, S. (2002). Listening with an attitude: A model of native-speaker comprehension of non-native speakers in the United States. *Language in Society*, 31, 419-441.
- Major, R.C., Fitzmaurice, S.M., Bunta, F., & Balasubramanian, C. (2005). Testing the effects of regional, ethnic, and international dialects of English on listening comprehension. *Language Learning*, 55, 37-69.
- Munro, M.J., & Derwing T.M. (1995a). Foreign accent, comprehensibility and intelligibility in the speech of second language learners. *Language Learning*, 45, 73-97.
- Munro, M.J., & Derwing T.M. (1995b). Processing time, accent and comprehensibility in the perception of native and foreign accented speech. *Language and Speech*, 38, 289-306.
- Nejjari, W. (2006). *Reactions to Dutch-English pronunciation by native speakers of English*. Masterscriptie Faculteit der Letteren, Radboud Universiteit Nijmegen, Nijmegen.
- Nejjari, W., Gerritsen, M., Haagen, M. van der, & Korzilius, H. (te verschijnen). *Responses to Dutch-accented English*.
- Oostendorp, van M., & Weijer, van de J. (Eds.). (2005). *The internal organization of phonological segments*. Berlin [etc.]: Mouton de Gruyter.

- Phiko, M.K. (1997). "His English sounded strange". The intelligibility of native and non-native English pronunciation to Finnish learners of English. *Dissertation Abstracts International*, 60 (1), 9C.
- Quirk, R., & H.G. Widdowson (Eds.). (1985). *English in the World*. Cambridge, London, New York, New Rochelle, Melbourne, Sydney: Cambridge University Press.
- Varonis, E., & Gass, S. (1982). The comprehensibility of non-native speech. *Studies in Second Language Acquisition*, 4, 114-136.
- Vermeulen, R., & Kellerman, E. (1999). Causation in narrative: the role of language background and proficiency in two episodes of the frog story. In Albrechtsen, D., Henriksen, B., Mees, I., & Poulsen, E. (Eds.), *Perspectives on Foreign and Second Language Pedagogy* (pp. 161-176). Odense, DK: Odense University Press.
- Wang, H. (2007). *English as a lingua franca: mutual intelligibility and American speakers of English*. Proefschrift, Netherlands Graduate School of Linguistics (LOT), Utrecht.

The attitudes of the British towards Dutch speakers of English

Warda Nejjari, Marinel Gerritsen, Monique van der Haagen, & Hubert Looijens

This paper reports on a between subject experiment in which the attitudes of 111 highly educated British professionals towards Dutch accented English and RP were measured. Half of the respondents were familiar with Dutch English, and half unfamiliar. The test items consisted of samples of RP, moderately Dutch English and highly Dutch English accents. Respondents were asked to rate one of the samples on a number of personality traits. An analysis of these traits rates showed a resolution into two factors: STATUS and AFFECT. RP speakers were assigned more STATUS than both Dutch accent (RP speakers and slightly accented Dutch English speakers) combined, more AFFECT than moderately accented Dutch English speakers. In addition, respondents unfamiliar with Dutch English had a more positive attitude towards speakers with a moderate Dutch English accent than respondents familiar with Dutch English and the latter assigned a lower affect to RP speakers than the former.